

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/34/2020
Identifikačné číslo spisu: 4211223110
Dátum vydania rozhodnutia: 31.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4211223110.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: WESTWOOD Slovakia s.r.o., so sídlom Račianska 66, Bratislava 831 02, IČO: 35 831 839, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava 831 06, IČO: 47 232 765 proti žalovanému: NAJ Klima s.r.o., so sídlom Hradná 3, Komárno 945 01, IČO: 44 242 930, zastúpenému Advokátskou kanceláriou MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, Bratislava 811 04, IČO: 35 960 728, o zaplatenie 5.083,92 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/142/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 25. mája 2018, sp. zn. 26Cob/27/2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo dňa 20. februára 2018, č. k. 5Cb/142/2012-347, zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Komárno zo dňa 14. decembra 2017, č. k. 5Cb/142/2012-340.

2. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie nariadil ústne pojednávanie na deň 14. december 2017, na ktoré žalobca prevzal predvolanie dňa 30. novembra 2017. Pojednávanie sa nezúčastnil, svoju neúčast' na ňom neospravedlnil. Na predmetnom pojednávaní navrhol právny zástupca žalovaného, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 278 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) a z neho vyplývajúcich zákonných podmienok, ktoré v danom prípade splnené boli, súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Uviedol, že tieto podmienky musia byť splnené súčasne, čo však neznamená, že musia počas konania nastať iba v jeden určitý moment. Rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom termíne pojednávanie. Nemusí ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej. Vážnosť okolností, ktorými strany sporu ospravedľujú svoju neprítomnosť na pojednávaní musí posúdiť súd. Ide o okolnosti takej intenzity

a závažnosti, ktoré znemožňujú strane účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov. V predmetnom prípade však žalobca svoju neprítomnosť neospravedlnil, na výzvu súdu nereagoval a žalovaný navrhol súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Z prepúšťacej správy predloženej súdu vyplývalo, že D. ako jeden z dvoch konateľov žalobcu, bola hospitalizovaná v období od 3. decembra 2017 do 15. decembra 2017. Táto okolnosť však nezbavovala druhého z konateľov žalobcu, D., podať na súd návrh na odročenie pojednávania z vážnych dôvodov. Súčasne okresný súd poznamenal, že na pojednávanie nariadené na deň 14. decembra 2017 predvolal tak žalobcu, ktorý predvolanie s poučením o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie v zmysle § 278 C. s. p. prevzal dňa 30. novembra 2017, ako i zástupkyňu žalobcu, D., ktorá predvolanie s poučením o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie podľa § 278 C. s. p. prevzala dňa 20. novembra 2017. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca ako obchodná spoločnosť má dvoch štatutárnych zástupcov, z ktorých každý koná samostatne, súd hospitalizáciu jedného z nich nepovažoval za ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 25. mája 2018, č. k. 26Cob/27/2018-369, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20. februára 2018, č. k. 5Cb/142/2012-347 a žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Po preskúmaní obsahu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za vecne správne. Vzhľadom na obsah odvolania žalobcu doplnil, že spoločnosť žalobcu má dvoch konateľov a to D., pričom obaja sú oprávnení konať v mene spoločnosti samostatne. Dôvody ospravedlniteľnej neúčasti na pojednávaní sa vzťahovali len na jedného z konateľov spoločnosti, pričom druhému konateľovi nič nebránilo, aby sa pojednávania zúčastnil, resp. aby svoju neúčasť riadne ospravedlnil. Odvolací súd súhlasil s vyjadrením žalovaného, že doba od 3. decembra 2017 do 14. decembra 2017 je dostatočne dlhou dobou na to, aby mohol konateľ žalobcu tieto procesné úkony zrealizovať, navyše, keď bol žalobca riadne a včas predvolaný, hoci súd nadbytočne doručoval predvolanie na pojednávanie aj konateľke D.j, ktorú už s poukazom na § 91 „C. s. p.“ za splnomocnenú zástupkyňu nepovažoval, pričom dôvody v napadnutom uznesení riadne vysvetlil.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) C. s. p., t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Dovolateľ uviedol, že súdy nižších inštancií odôvodnili svoje rozhodnutie tým, že žalobca mal dvoch konateľov, pričom každý z nich bol oprávnený konať v mene spoločnosti samostatne, preto v prípade hospitalizácie D., ako jednej z konateľov, nič nebránilo druhému z konateľov, t. j. D. včas ospravedlniť neúčasť. S uvedeným dovolateľ nesúhlasil a uviedol, že z ustálenej rozhodovacej praxe vyplýva, že práve hospitalizácia v nemocnici je dostatočne vážnou okolnosťou, ktorú by súdy mali zohľadňovať. Tvrdil, že aj napriek tomu, že spoločnosť žalobcu má dvoch konateľov, títo sú vo vzťahu matka - syn, pričom spolu so zdravotným stavom konateľky tvoria vo vzájomnej súvislosti ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý žalobca zmeškal pojednávanie. Navyše poukázal na to, že konateľka žalobcu, D., je v dôsledku dopravnej nehody na invalidnom vozíku a z tohto dôvodu sa každé jej ochorenie a hospitalizácia spája s väčšími ťažkosťami a druhý konateľ, t. j. syn, jej asistuje a zabezpečuje osobnú starostlivosť.

7. Dovolateľ ďalej uviedol, že rozsudok pre zmeškanie je dôsledkom pasivity tej ktorej procesnej strany. Ako však vyplývalo z dovtedajšieho priebehu konania, žalobca nebol v spore pasívny. Dovolateľ poukázal na prax súdov pred prijatím nového procesného kódexu, teda pred prijatím C. s. p., ktorá bola taká, že súdy rozhodovali rozsudkom pre zmeškanie len na prvom pojednávaní vo veci samej. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/5/2009, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „z ustanovenia § 153b ods. 1, 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že ak

žalovaný, ktorému bolo riadne doručené predvolanie na pojednávanie a žaloba na vyjadrenie v zákonom stanovených lehotách, a ktorý o následkoch nedostavenia sa a tiež nevyjadrenia k žalobe bol poučený, zmešká bez včasného a dôvodného ospravedlnenia prvé pojednávanie, ktoré sa vo veci konalo, a pokiaľ tak navrhne žalobca, ktorý sa na pojednávanie dostavil, môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom je žalobcom tvrdený taký skutkový stav, ktorý súd považuje za nesporný. Uviedol, že ani ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku účinné v čase rozhodnom pre citované rozhodnutie najvyššieho súdu a ani ustanovenie C. s. p. nekonkretizujú, či môže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie len na prvom pojednávaní, alebo aj neskôr po vykonaní dokazovania, avšak súdna prax sa v minulosti priklonila k záveru, že rozsudkom pre zmeškanie sa rozhoduje na prvom pojednávaní, na ktoré sa nedostavil. Pre porovnanie dovolateľ poukázal na ustanovenia § 274 a § 278 C. s. p. a tvrdil, že pokiaľ so zmenou zákona nedošlo aj k zmene ustanovenia, nebol dôvod sa odchýliť od doterajšej výkladovej praxe súdov. Domnieval sa, že vzniká otázka zásadného právneho významu, ktorá mala spočívať v tom, či je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie nie na prvom pojednávaní vo veci, ale už po čo i len sčasti vykonanom dokazovaní, resp. ako tomu bolo v prejednávanej veci už potom, ako odvolací súd raz zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nebolo možné tu hovoriť o pasivite žalobcu, najmä s ohľadom na to, že bol v konaní sčasti úspešný.

8. Záverom dovolateľ poukázal na právny názor Ústavného súdu Českej republiky formulovaný v náleze sp. zn. I. ÚS 2656/12 zo dňa 7. mája 2013: „Pri rozhodovaní o prípadnom vydaní rozsudku pre zmeškanie, resp. pri rozhodovaní o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, by mal súd vziať do úvahy aj predchádzajúcu procesnú aktivitu žalovaného, teda či sa vyjadril k podanej žalobe, či navrhol dôkazy na svoju obranu, atď. Na vydanie rozsudku pre zmeškanie by súd mal pristupovať uvážlivo a voliť tento inštitút najmä v prípadoch, v ktorých nezáujem na strane žalovaného je zrejмый, kedy je žalovaný skutočne nečinný a odmieta sa aktívne podieľať na súdnom procese, či úmyselne súdne konanie preťahuje.“ a „V prípadoch, kedy inak aktívny účastník neúmyselne pre svoj omyl zmešká prvé pojednávanie súdu, ale je zreteľný jeho záujem zúčastniť sa súdneho konania a brániť sa, nie je namieste vydanie rozsudku pre zmeškania. Prioritou v súdnom konaní v takom prípade musí zostať ochrana práv účastníkov konania, ktorí sa na súdnom konaní chcú aktívne zúčastňovať. Hlavným poslaním súdneho konania je zabezpečiť spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov. Podmienky vydania kontumačného rozsudku musia byť posudzované uvážlivo a zdržanlivo, v sporných a hraničných prípadoch nie je jeho vydanie namieste.“ Vzhľadom na uvedené dovolateľ uviedol, že nesprávny procesný postup spočíval v tom, že súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie napriek tomu, že žalobca bol v predchádzajúcom konaní aktívny a tým mu súd znemožnil aj naďalej uplatňovať jemu patriace procesné práva. Zároveň sa konajúci súd týmto nesprávnym procesným postupom vyhol povinnosti rozsudok riadne odôvodniť. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania.

9. Podaním zo dňa 12. decembra 2018 sa žalovaný vyjadril k dovolaniu žalobcu. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutiami súdov nižších inštancií. V danom prípade boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 278 C. s. p. Dôvod, pre ktorý konateľka žalobcu, D. žiadala o zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalobcu nenastal náhle, neodkladne a neočakávane, práve naopak, keďže sa jednalo o hospitalizáciu už od 3. decembra 2017, bol jednak dostatočný priestor na ospravedlnenie sa z neúčasti a najmä povinnosťou priamo žalobcu bolo zabezpečiť účasť, alebo včasné ospravedlnenie, nakoľko žalobca mal preukázateľne aj druhého konateľa, ktorému nič nebránilo v účasti, poverení niekoho iného k zastupovaniu, poprípade zaslanie včasného ospravedlnenia, čo nenastalo a tým žalobca zmaril pojednávanie. Zo spisu vyplývalo, že žalobca sa viac krát bez uvedenia dôvodu nedostavil na pojednávanie a zmaril ich, pričom týmto konaním zbytočne dochádzalo k prieťahom v konaní, čím de facto neprichádza do úvahy ani aktívna účasť žalobcu. Žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietol.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c) C. s. p.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

12. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

14. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa § 420 C. s. p., pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

15. Podľa názoru žalobcu je jeho mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa § 420 písm. f) C. s. p., v zmysle ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

16. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

17. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za nesprávny procesný postup dovolateľ považuje tú skutočnosť, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko tento procesný inštitút slúži na sankcionovanie tých strán sporu, ktoré nejavia o spor záujem, čo však nebol prípad žalobcu. Dovolateľ mal za to, nakoľko konatelia žalobcu boli vo vzájomnom vzťahu matka a syn, pričom jeden z konateľov, D. bol hospitalizovaný a hospitalizácia je dostatočne vážnou okolnosťou, išlo o ospravedlniteľný dôvod na strane žalobcu.

18. Podľa § 278 C. s. p. na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a, b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

19. Podľa § 281 ods. 1 C. s. p. ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

20. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V prípadoch, keď bol kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (§ 278 C. s. p.), na ktorom sa nezúčastnil žalobca, môže žalobca za

zákonom stanovených podmienok požiadať súd o zrušenie kontumačného rozsudku. Prvotným predpokladom na zrušenie kontumačného rozsudku je, že žalobca zmeškal pojednávanie, na ktorom došlo k vyhláseniu kontumačného rozsudku, z ospravedlniteľného dôvodu. Tento ospravedlniteľný dôvod je žalobca povinný preukázať, pretože bude predmetom posudzovania súdu. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 1001 až 1007).

21. Nemožno vylúčiť, že na strane žalobcu môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, alebo k okolnosti spôsobenej samotným žalobcom, resp. inak zavinenej, v dôsledku ktorej zmešká nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabráni, aby včas ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Účelom zákonnej úpravy je zabezpečiť žalobcovi súdnu ochranu aj v prípade, ak sa z ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. V tomto konaní sa súd nezaobera tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, ale je oprávnený posúdiť len to, či okolnosti uvádzané a preukázané žalobcom (zistené súdom), ne/možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalobcu na pojednávaní. Príčina zmeškania pojednávania žalobcom musí mať s ohľadom na povahu, nepredvídateľnosť, závažnosť, rozsah alebo z iných dôvodov aspekt ospravedlniteľnosti (toho, čo je možné v danej veci ospravedlniť).

22. Vychádzajúc z účelu a povahy tohto procesného inštitútu možno vyvodíť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 281 ods. 1 C. s. p. sú len také okolnosti, ktoré na strane žalobcu nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedľujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalobcovi bola známa (nutnosť využiť lekársku pomoc nastala v značnom čase/predstihu pred nariadeným pojednávaním), ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' na pojednávaní včas ospravedlnil.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že z ustanovenia § 278 ods. 1 C. s. p. vyplýva povinnosť súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu na pojednávaní, na ktoré sa nedostavil, ak to navrhne žalovaný a sú zároveň splnené procesné podmienky na jeho vydanie. Preto keď na pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2017 navrhol žalovaný súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškania žalobcu, bolo povinnosťou súdu vydať kontumačný rozsudok, ak súčasne zistil splnenie podmienok uvedených v citovanom ustanovení. S ohľadom na tvrdenia žalobcu, že nebolo namieste vydanie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že bol v konaní aktívny, dovolací súd uvádza, že z uvedeného zákonného ustanovenia nevyplýva, že rozsudkom pre zmeškanie možno rozhodnúť len na prvom pojednávaní, práve naopak, je možné tak rozhodnúť na ktoromkoľvek pojednávaní bez ohľadu na rozsah vykonaného dokazovania, samozrejme za predpokladu, ak sú súčasne splnené podmienky stanovené zákonom. Dovolací súd dodáva, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“, a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany [porovnaj tiež Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1001; (ďalej len „Komentár“)]. Žalobca je subjekt obzvlášť dotovaný tzv. procesnou diligenciou, teda zodpovednosťou za priebeh sporu. Z povahy veci bude možné rozsudok pre zmeškanie žalobcu vydať iba na nariadenom pojednávaní, a iba na návrh žalovaného. V kontradiktórnom konaní je procesná zodpovednosť za vedenie sporu na sporových stranách. Ak teda žalobca nerešpektuje súdom uložené povinnosti (v tomto prípade ide o povinnosť zúčastniť sa na nariadenom pojednávaní), zodpovedá tomu i forma rozhodnutia (porovnaj Komentár str. 1008).

24. Žalobca pred okresným súdom a ani pred odvolacím súdom nepreukázal ospravedlniteľnosť dôvodu, pre ktorý sa na pojednávanie nedostavil. Pojem „ospravedlniteľný dôvod“ nie je právnou normou

definovaný, je iba na úvahe súdu, ktoré okolnosti v intenciách toho - ktorého prípadu posúdi ako okolnosti hodné ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Odpoveď odvolacieho súdu na to, či žalobcom tvrdené okolnosti zmeškania pojednávania sú ospravedlniteľné, je v napadnutom rozhodnutí vyjadrená jasne a presvedčivo. Odvolací súd správne uviedol, že spoločnosť žalobcu má dvoch konateľov a to D., pričom z výpisu z obchodného registra vyplýva, že obaja boli oprávnení konať v mene spoločnosti samostatne. Z obsahu s vecou súvisiaceho súdneho spisu vyplývalo, že dôvody ospravedlniteľnej neúčasti na pojednávaní sa vzťahovali len na jedného z konateľov spoločnosti, pričom druhému konateľovi nič nebránilo, aby sa pojednávania zúčastnil. Súd prvej inštancie ako i odvolací súd správne posúdili, že nie sú splnené predpoklady na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko ospravedlniteľným dôvodom nie je okolnosť, ktorá bola žalobcovi známa, a ktorá síce objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil. Súd doručoval predvolanie na pojednávanie na deň 14. december 2017 konateľke žalobcu D., ktorá má vykázané doručenie dňa 20. novembra 2017, ako i žalobcovi, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 30. novembra 2017. Z uvedeného je tak nad všetky pochybnosti zrejmé, že žalobca mal dostatok času, aby súdu oznámil, že sa nariadeného pojednávania nezúčastní, keďže k hospitalizácii konateľky žalobcu D. došlo dňa 3. decembra 2017. Aj napriek tvrdeniam žalobcu, že v danom prípade išlo medzi konateľmi žalobcu o vzťah matky a syn, dovolací súd súhlasil s názorom súdov nižších inštancií, že druhému z konateľov, D. v čase keď bola jeho matka ako druhý z konateľov hospitalizovaná, nebránili žiadne vážne okolnosti v tom, aby sa nariadeného termínu pojednávania v mene žalobcu zúčastnil.

25. K dovolateľom uvedenej otázke zásadného právneho významu, ktorá spočívala v tom, či je možné rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie nie na prvom pojednávaní vo veci, ale už po čo i len sčasti vykonanom dokazovaní, resp. ako tomu bolo v prejednávanej veci už potom, ako odvolací súd raz zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, dovolací súd už vyššie uviedol, že rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, za predpokladu, že sú splnené všetky podmienky, pričom nemusí ísť len o prvé pojednávanie vo veci samej. Zákon v tomto smere nezohľadňuje, v akom štádiu sa súdne konanie nachádza, prípadne v akom rozsahu už súd vykonal dokazovanie. Záverom dovolací súd dopĺňa, že posudzovanie právnych otázok je dôvodom prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. za splnenia striktných zákonných podmienok. Z ustanovenia § 421 ods. 2 C. s. p. vyplýva, že dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, nie je prípustné, ak podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady uvedenej v § 420 písm. f) C. s. p. Preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, podľa § 447 písm. c) C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol.

27. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 453 ods. 1 C. s. p. v spojení § 255 ods. 1 C. s. p.). Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.